

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 156 (21/03) - 030825

arbetarmakt.com

Innehåll

- Global Gathering 2003: Stort steg för World Revolution
- Het höst i Frankrike
- Arbetarmakts hemsida: ny layout
- Folkomröstningen om EMU
- Oppositionen mot Lula i PT
- Tunnelbaneförarnas ordförande på Röda linjen hotas till livet av nazister

Global Gathering 2003: Stort steg för World Revolution

Sju kamrater från svenska REVOLUTION deltog med ett 100-tal andra ungdomar på ett sommarläger som World Revolution organiserade 6-10 augusti. Platsen för lägret låg i utkanten av Stara Boleslav, en stad utanför Prag, Tjeckien. Det ägde rum på en större semesteranläggning som liknade ett modernt vandrarhem med tillgång till en stor konferensanläggning med flera olika rum. Schemat var fullspäckt med olika aktiviteter. Politiska seminarier med gruppdiskussioner och workshops avlöste varandra i högt tempo. Det fanns tre olika språksessioner. Kamrater från huvudsakligen sex olika länder (Sverige, England, Tyskland, Österrike, Tjeckien och Slovakien) kunde välja mellan engelska, tyska och tjeckiska språksessioner. De svenska kamraterna deltog aktivt med bl.a. politiska introduktioner till olika ämnen, intervenerade i olika debatter och knöt internationella kontakter.

Bland en massa intressanta ämnen kunde man bl.a. välja mellan skolande sessioner som "Marxism - vad är det?", "Vad ligger bakom kriget mot droger?", "Arbetarklassen idag" och "Vad representerar president Lula i Brasilien". Utöver dessa och en massa andra politiska diskussioner kunde man också välja på olika workshops. En mycket populär sådan var den om hur man praktiskt kan handskas med nazister. En kamrat från Tjeckien som kickboxats i flera år lärde ut de bästa knep. En annan var en workshop som tyska "Kanal B"-gänget höll i. De visade hur man kan spela in bra vänsterfilmer på ett lättfattligt sätt. Politisk film visades också på kvällarna i TV-rummet. Där kunde man välja på olika titlar såsom REVOLT i Argentina, Shebab Dayia - Life in the promised land (film tagen av ISM-aktivister på ockuperat område i Palestina), Pansarkryssaren Potemkin och Ken Loachs Land and Freedom.

Det viktigaste vi uppnådde var antagandet av ett internationellt politiskt program för World REVOLUTION. Programmet antogs efter diskussion om behovet av ett revolutionärt program och debatt om olika ändringsförslag på lördagen. Valet av programmet får verkligen ses som en framgång då detta innebär att vi höjer vår internationella profil i alla de länder vi finns i. I programmet slogs också fast att REVOLUTION kämpar för bildandet av en revolutionär femte international och att vi i denna kamp kämpar tillsammans med Förbundet för Femte Internationalen (FFI).

Diskussionen om program kommer att följas upp vid nästa Global Gathering då vi säkerligen kan förbereda diskussionen ännu mer och få in ännu fler ändringsförslag från olika REVO-grupper, inkluderat den svenska.

Efter valet av program valde vi också strukturen för en internationell koordinationskommitté bestående av en delegat respektive en suppleant från varje nationell REVO-grupp. Denna kommitté skall ha som uppgift att koordinera vårt internationella arbete, samordna internationella demonstrationer, interventionen på nästa European Social Forum samt understödja organiserandet av nästa sommarläger. Val av delegater kommer att ske under den närmast kommande tiden i de olika REVO-grupperna. Det innebär ett första steg mot att bygga en internationell ledning för World Revolution.

På den sista dagen organiserade vi också ett rollspel där kamrater fick uppleva ryska revolutionen på nytt. En centralkommitté guidade Petrograds olika bolsjevikavdelningar (som deltagarna delades upp i) genom olika scenarier där deltagarna tvingades ta många svåra och tuffa beslut. Spelet var mycket lyckat och alla deltagare sade sig vara nöjda. Samtidigt som det är viktigt att ha roligt tillsammans så var det också väldigt skoolande.

I diskussionen efteråt kunde många slutsatser dras. Behovet av ett disciplinerat revolutionärt parti, att detta är demokratiskt samt diskussionen om upproret (betydelsen av att välja rätt tillfälle samt att organisera detta med full kraft när det väl är iscensatt) var några av lärdomarna. Men inte minst pekade många deltagare på behovet av att studera historien och dess drivande krafter för att som politisk rörelse kunna förstå en revolutionär process och placera sig i spetsen för den revolutionära klassen i samhället.

Förutom ett politiskt sett mycket omfattande program kunde lägrets besökare också på kvällarna festa loss till musik som bl.a. spelades av DJ Don från England som spelade allt ifrån techno och hip hop till ska och oi-punk. På fredagen och lördagen gästades dessutom lägret av tjeckiska punkband som Rude Guerilla och BSM samt en mycket talangfull tjeckisk hip hop-duo.

Boka redan nu in nästa sommars höjdpunkt: Global Gathering 2004! Vi återkommer med tid och plats.

Het höst i Frankrike

(Workers Power Global)

Mellan den 8 och 10 augusti samlades 200-350 000 människor under tre dagar på den sydfranska landsbygden uppe på Larzacplatån. De diskuterade hur president Jacques Chirac och premiärminister Jean-Pierre Raffarin ska kunna få en het höst.

Ett språkrör för regeringen fördömde nervöst sammankomsten. "Genom att överdriva det som bekymrar många yrkesgrupper har den lilla extremvänsterns aktivister bara ett enda verkligt mål: att paralysera det franska samhället", sade han. Kommentatorer från högern angrep det argsint som "en sommarskola för aktiviteter mot etablissemangen".

Alldeles riktigt. Det är bara synd att det inte ägde rum sådana "sommarskolor" i varje europeiskt land, och världen över, som kan förena fackliga aktivister, antikrigsaktivister och antikapitalistiska aktivister.

Ett seminarium fokuserades på behovet att förena alla separata kampanjer till en enda stor aktion med samma omfattning som en generalstrejk. Andra planerade deltagande vid nästa månads toppmöte med WTO i Cancun i Mexiko.

Raffarin och Chirac kanske hade trott att de brutit nacken av den stora protestvågen mot deras pensionsreformer i maj. Om de trodde att de fackliga ledarnas feghet innebar att medlemmarna är ovilliga att motsätta sig det breda angreppet på arbetarnas och böndernas sociala landvinningar, visade mötet i Larzac att de hade helt fel.

Joël Collot, en av de strejkande skådespelarna från Montpellier i maj, som kämpar mot kulturens marknadsanpassning, sade: "Man kan känna att det bubblar under ytan inför hösten".

Sammankomsten i Larzac behandlade inte heller bara franska angelägenheter. I

företagsglobaliseringens tidevarv är alla medvetna om att händelser på andra sidan jordklotet kan förändra deras liv till det bättre eller sämre med häpnadsväckande hastighet.

Mötet med ministrar inom WTO, som kommer att äga rum i Cancun, Mexiko den 10-14 september, har långtgående konsekvenser. På dagordningen står det framtvungade överlåtandet av offentlig service, livsmedelshandel och naturresurser till en handfull multinationella bolag. Chirac och Raffarin är, trots sina fördömanden då och då av nyliberalismen, mer än beredda att godkänna detta. Alla EU:s regeringar, från socialdemokrater som Schröder till högermän som Berlusconi är i färd med att inleda liknande angrepp på vanliga människors sociala landvinningar i namn av att bemöta konkurrensen från "våra rivaler" och den fullständiga omöjligheten i att "tämja marknadskrafterna". Tusentals människor, intryckta i stora tält för att lyssna till debatter om de överhängande "reformerna" från regeringen som riktas mot utbildningssystemet, privatiseringen av Frankrikes offentliga service och påtvingandet av genetiskt modifierade skördar. Lärarnas, lokförarnas, brevbärarnas, studenternas, sjukvårdsanställdas och skådespelarnas fackföreningar, liksom bönderna, var närvarande i stora antal och rekryterade anhängare och planerade militanta aktioner för hösten.

José Bové, ledaren för Confédération paysanne, som nyligen släppts ur fängelset, sade: "September månad ska inte bara bli het, den måste vara brännhet; alla måste ut på gatorna. Om vi blir många, kommer vi att göra skillnad." Han fortsatte:

Om vi inte gör något, kommer Frankrikes utbildningsväsen, dess bönder, dess hälsovård och kultur alltihop att definitivt tvingas in i den kommersiella sektorn."

Bové är absolut en av de som talar klartext i Frankrikes "mouvement altermondialiste" och mycket radikal i sin användning av direkt aktion, inte bara i Frankrike utan också i Seattle 1999 och i Brasilien 2002. Hans fördömanden av USA:s och Storbritanniens krig mot Irak och han stöd till palestinierna bidrar till att rörelsen sprider sig i världsskala.

Den franska rörelsen avvisar med rätta att kallas för antiglobalister, men använder samtidigt inte den mer radikala termen "antikapitalistisk". Dess största paraplyorganisation, Attac, är inte särskilt radikal i sin politik. Det har funnits och finns goda skäl att frukta att om denna nyreformistiska strömning vinner överhanden i rörelsen blir det ett allvarligt bakslag.

Om den stora mobiliseringen i Larzac inte desto mindre leder till ett starkt uppsving i klasskampen i Frankrike under hösten, innebär det att lokaliseringen av det andra European Social Forum i Paris i mitten av november kan göra det till en lika levande och radikaliserande händelse som förra året i Florens.

Arbetarmakts hemsida: ny layout

Arbetarmakts hemsida har sett likadan ut under ett antal år. Men nu är det dags för en ansiktslyftning. Gör ett besök på www.arbetarmakt.com och se själv. Hör gärna av dig med synpunkter på den nya layouten.

Folkomröstningen om EMU

Folkomröstningen om EMU aktualiserar frågor som tidigare diskuterats i arbetarrörelsen. Speciellt gäller detta åren efter första världskriget när en revolutionär våg drog fram över Europa. Ett exempel på den diskussion som fördes i den kommunistiska rörelsen är Leo Trotskijs artikel, publicerad den 30 juni 1923 i Pravda, om parollen "Europas Förenta Stater".

Artikeln har nyöversatts för vår hemsida som ett bidrag till diskussionen om folkomröstningen. Samtidigt som den etablerade diskussionen inför folkomröstningen slår bottenrekord, försöker vänstern febrilt hitta argument för att kunna rösta nej och därmed, tror man, knyta an till ett progressivt motstånd mot kapitalismen.

Socialistiska Partiet för fram parollen "För ett rött Europa i en rättvis värld!" och hävdar att en nej-röst "är en käpp i hjulet på hela det nyliberala projektet". Utöver den rent negativa aspekten - att ge fingret åt etablissemangen - hyser partiet dock bara fromma förhoppningar: "Förhoppningsvis kan

ett nej den 14 september få till följd att arbetare och låginkomsttagare vitaliseras politiskt och via olika klasskampsinstitut skaffar sig en plats på den politiska scen där enbart de stora elefanterna får dansa." (Internationalen 21/8)

Rättvisepartiet Socialisterna förklarar trosvisst att "Ja betyder nya nedskärningar". Hur den svenska kapitalismen ska kunna undvika nya nedskärningar med bibehållen egen valuta framgår inte. Vi har alltid hävdat att det är kampen som avgör om nedskärningar kan drivas igenom, inte hur en folkomröstning om valutan utfaller.

Stalinisterna i KPMLr har ju alltid betraktat kapitalismen som en enda stor konspiration och deklarerar i enlighet därmed: "Dom lurade in oss i EU. Det gav jobbexport och slakt av välfärden. Nu skall dom lura in oss i EMU." Den som levt i övertygelsen att det moderna Sverige - oavsett om det varit borgerlig eller socialdemokratisk regering - har varit en borgerlig stat, tvingas höja på ögonbrynen inför r:arnas påstående att "EMU betyder ett mer borgerligt Sverige".

Arbetarmakt har - på vår hemsida - publicerat ett längre material inför folkomröstningen. Vi återger här inledningen:

"Folkomröstningen om medlemskap i EMU den 14 september kommer inte på något sätt att spela en avgörande roll för den svenska arbetarklassens framtid. Den kapitalistiska svenska staten är redan en del av EU-projektet och därmed redan - mer eller mindre - integrerat i dess olika beståndsdelar. Omröstningen kommer, i den mån politikerna nöjer sig med resultatet, att avgöra formen för den svenska valutans integration. Ska den svenska borgerliga staten överlåta ännu några delar av sina befogenheter till de överstatliga organen i EU?

Det är så frågan står.

Arbetarmakt anser att det inte finns någon anledning för socialister och arbetarklassen att ta ställning mellan dessa olika borgerliga projekt - det redan existerande, den svenska borgarstaten, och EU.

Därför uppmanar vi alla socialister och arbetare att inte rösta nej eller ja utan på valsedeln skriva Varken krona eller euro - Kamp för Europas Förenade Socialistiska Stater. Vi kan inte ta ansvar för något av dessa två borgerliga projekt och detta måste vi uttrycka i folkomröstningen.

Vi är alltså inte neutrala i folkomröstningen, vilket vi beskylls för - vi är emot båda alternativen. Oavsett vilket av dem som vinner i folkomröstningen, kommer en röst på det ena eller andra att kunna användas som argument för utpressning: Nu när ni röstat nej, måste ni ta konsekvenserna och gå med på nedskärningar och åtstramning; Nu när ni röstat ja, måste ni ta konsekvenserna och acceptera högre arbetslöshet.

Så kommer det att låta efter folkomröstningen. Istället för att gå i fällan måste vi avvisa båda alternativen och säga till båda sidor: Om ni vill driva igenom detta, får ni göra det utan vårt stöd. Vi tänker inte acceptera några försämringar, åtstramningar eller nedskärningar oavsett vem av er som vinner.

Inte heller är en ren blankröst ett alternativ. Vi förespråkar ett tydligt avståndstagande från både ja och nej-sidan, inte att socialister ska stå vid sidan av.

Avvisa både ja och nej. Skriv Varken krona eller euro - Kamp för Europas Förenade Socialistiska Stater på valsedeln.

Läs mer om EMU-valet: www.arbetarmakt.com/texter/0308/emuval.php

Oppositionen mot Lula i PT

Socialistiska Partiets kamrater i Brasilien arbetar inom PT, det arbetarparti vars ledare Lula nu är landets president, under beteckningen Demokratiska Socialister. När Lula nu hotar med uteslutning av alla som inte böjer sig för hans borgerliga politik, viker sig oppositionen för hoten (Internationalen 11/8). Vi har länge fruktat just detta och återkommer i nästa nummer till frågan.

Tunnelbaneförarnas ordförande på Röda linjen hotas till livet av nazister

Uttalande från SEKO klubb 119, styrelsen

Jannis Konstantis sektionsordförande och vår styrelsekamrat i Seko Klubb 119 (förarklubben) har återigen hotats till livet av nazister.

Jannis är en av Sveriges mest aktiva och respekterade antirasist, har efter nazisternas attack på Pride festivalens demonstration på nazisternas hemsida med bild på honom hotats till livet.

Jannis var en av de 30 till 40 personer som försvarade deltagarna i Pride paraden när ca sextio nazister attackerade Pride demonstrationen. Polisen tog inte sitt ansvar trots de varningar de fått om att nazisterna skulle attackera.

Vi från Seko klubb 119 styrelse ställer krav på att den polisanmälans som gjorts mot dessa dokumenterat livsfarliga nazistorganisationer resulterar i en ordentlig polisutredning och att de ansvariga ställs inför rätta för de hot de riktat mot Jannis och andra för att förhindra att de återigen förverkligar sina hot.

Vi måste här påminna om att dessa organisationer tidigare förverkligat sina hot mot fackliga aktivister som Björn Söderberg när de mördade honom för bara tre år sedan.

Vi måste också påminna om att de personer som rör sig i alla dessa rasistiska organisationer och grupper har mördat, misshandlat och hotat invandrare, homosexuella, socialister, antirasister i flera år. Trots detta så engagerar polisen mer resurser åt djurrättsaktivister än att bevaka och gripa rasister.

Vi från Seko klubb 119 vill också ställa krav på att polisen tar dessa grupper på allvar som ett verkligt hot. Vi kan se att polisen gång på gång skyddar dessa kriminella våldsverkare demonstrationer trots att de hetsar mot folkgrupper gör hitlerhälsningar, men vägrar att skydda moskén vid Björns trädgård trots varningar om förestående attacker. De vägrade att skydda Pride paraden trots polisen var varnad om attacker.

Seko klubb 119 kan också konstatera att efter en period från rasistorganisationerna över valet då de för att komma in i kommunfullmäktigen tonade ned sin våldsfixering har de nu återigen ökat sina attacker.

Vi kan inte acceptera rasister i vårt samhälle. Vi kan se att polisen inte är en garanti för att skydda oss från överfall och mord. Därför måste svaret vara att vi organiserar ett motstånd mot dessa rasister. Där har fackföreningar en nyckelroll i att delta i det antirasistiska arbetet. Vara en del i de manifestationer och demonstrationer för att inte ge dessa kriminella rasister någon som helst plattform eller möjlighet att organisera sina våldsdåd.

Vi kan stoppa rasisterna, det klarar bevisligen inte polisen, genom att vi är många. Och om facket är ryggraden i detta motstånd så är det en garanti för att det sker fredligt.

Om facket mobiliserar sina medlemmar till motstånd så kan vi vara det effektivaste skyddet för vår kamrat Jannis och alla de antirasister som hotas till sina liv. Vi kan stoppa rasismen. Då är det vår skyldighet att göra det.